

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 29. marts 2023 blev i sag nr. 91848:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 19/1 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.

Klager fik stjålet sin [bil] i weekenden 20-22.11.2017 og anmeldte dette overfor forsikringsselskabet/indklagede.

Der blev herefter korresponderet med forsikringsselskabet/forsikringsselskabet efterforsker herom, hvor selskabet rejste tvivl om, hvorvidt køretøjet var blevet stjålet.

2. Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Anerkendelse af tyveriet."

Sagen ved nævnet blev sat i bero på grund af politiets efterforskning.

Selskabets eksterne advokat har i brev af 27/4 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagsfremstilling

Klager anmeldte elektronisk til selskabet den 21. august 2017, bilag A, at hans bil af mærket ..., årgang 2014 (en ...), var blevet stjålet, mens den stod parkeret på gaden ved klagers bopæl, som er et rækkehusbyggeri i ... Rækkehusene er i to etager og med frit udsyn over parkeringspladserne ved adressen fra et meget stort antal boliger i bebyggelsen (som ligger på en relativ stille ensrettet vej).

Klager angav at tyveriet af bilen skulle være sket i tidsrummet mellem den 17. og den 19. august 2017 og at tyveriet skulle være anmeldt til politiet den 19. august 2017.

Selskabet gennemførte telefonsamtaler med klager den 22. august, den 13. september og den 18. september 2017. Alle samtalerne blev optaget digitalt, og vedlægges som bilag B, C og D. Klager blev under den første samtale med selskabet anmodet om at fremsende nøglerne til bilen og registreringsattesten enten ved personligt fremmøde eller med post. Nøglerne og registreringsattesten er aldrig tilgået selskabet, jf. nedenfor.

I tillæg hertil udfærdigede selskabets konsulent et internt notat på basis af samtalen den 13. september 2017, bilag E, hvoraf bl.a. fremgår, at klager skulle have sendt nøglerne til bilen til ALKA i et brev, som var postet i en postkasse. Det fremgår endvidere af referatet, at klager under samtalen oplyste, at hans nabo skulle have set bilen om morgenen fredag den 18. august 2017.

Der var efterfølgende den 1. november 2017 et møde på klagers advokats kontor med deltagelse af klager, klagers advokat, selskabets konsulent og selskabets advokat. Her blev klager og klagers advokat stillet en række spørgsmål til yderligere belysning af sagen. Mødet er ikke optaget, men der blev af selskabets konsulent udarbejdet et mødereferat, bilag F, som blev fremsendt af selskabets advokat til klagers advokat, der imidlertid ikke ønskede af godkende mødereferatet, jf. nærmere nedenfor.

Under de fire samtaler med klager samt under kommunikationen mellem selskabet og klagers advokat fremkom der en række oplysninger, som efter selskabets opfattelse var indbyrdes uoverensstemmende i forhold til spørgsmålet om bilens nøgler, gerningstidspunktet og klagers kommunikation (anvendelse af telefonen, herunder samtaler mellem klager og klagers kæreste i tidsrummet, hvor bilen skulle være blevet borttaget). I tillæg hertil modtog selskabet teleoplysninger fra klagers telefon, der blev analyseret.

Dette førte til, at selskabet ved brev af 6. december 2017, bilag G, afviste dækning i anledning af skaden. Uddrag af selskabets brev af 6. december 2017, som opsummerer selskabets opfattelse af de foretagne undersøgelser og selskabets konklusioner på grundlag heraf, er citeret nedenfor. Det fremhæves, at klagers vens navn er anonymiseret og benævnt [klagerens ven]:

'Ad nøgler

Under den første samtale den 22. august 2017 (tre dage efter det anmeldte tyveri) blev det oplyst, at den ene nøgle til bilen befandt sig i din klients pengeskab, mens din klient havde den anden nøgle med (i sit nøglebundt) under turen til [udlandet].

Under den efterfølgende samtale blev det oplyst, at den ene nøgle havde ligget hjemme i pengeskabet og den anden i en skål i lejligheden, og dette er gentaget efterfølgende.

Det bemærkes særligt om nøglernes 'skæbne', at din klient – efter at være blevet anmodet om at sende nøglerne til ALKA Forsikring under den anden samtale har oplyst, at han havde sendt nøglerne via posten. Nøglerne er aldrig modtaget hos ALKA Forsikring, der samtidig har forespurgt hos PostNord, der ikke kan bekræfte, at der skulle have været uregelmæssigheder i postgangen, ligesom nøglerne ikke er fundet hos PostNord.

Ad gerningstidsrummet

Under den første samtale den 22. august 2017 blev det oplyst, at din klient parkerede bilen torsdag, den 17. august 2017 ca. kl. 16, og at han tog afsted til [udlandet] fredag morgen med [klagerens ven]. Han kom hjem lørdag eftermiddag/aften, hvor hans kæreste spurgte, hvor bilen var, da hun havde ledt efter den, men hun kunne ikke finde den. Hun troede, at din klient havde parkeret bilen et andet sted. På spørgsmålet om, hvornår din klient kom hjem, blev det angivet, at det var ca. kl. 18 lørdag aften.

Under den anden samtale den 13. september 2017 oplyste din klient, at han sidst så bilen torsdag eftermiddag ca. kl. 16, men at naboen i nr. ... havde set bilen fredag morgen. Din klient oplyste under samtalen, at han ringede til naboen, da han om lørdagen kom hjem fra [udlandet]. Det blev endvidere under samtalen aftalt, at din klient ville ringe til naboen igen for at spørge ham angående klokkeslættet, hvornår naboen sidst så bilen.

Det bemærkes her, at det ved efterfølgende opsamling på sagen er noteret, at det angivne opkald til naboen om lørdagen ikke fremgår af de fremsendte teleoplysninger.

Under mødet den 1. november 2017 blev det igen angivet, at bilen var blevet parkeret kl. 16, hvorefter [klagerens ven] ankom ca. kl. 16.30, og din klient og [klagerens ven] gik herefter i [butik] for at handle ind. Indkøbsturen varede ca. 20 minutter, hvorefter din klient og hans datter gik hjem til din klients mor, som boede i nærheden, for at spise. [Klagerens ven] kørte i den forbindelse hjem igen.

Din klient og datteren kom hjem ca. kl. 19.30 og var hjemme resten af aftenen (alene). Næste morgen (fredag) oplyste din klient, at han var alene indtil ca. kl. 8, da han skulle sende datteren i skole. Han blev herefter afhentet af [klagerens ven] lidt over kl. 8, hvorefter de kørte til [udlandet]. De kom hjem lørdag eftermiddag, hvor din klient først ledte efter bilen og efterfølgende meldte den stjålet.

Ad sporing af bilen

Under samtalen den 22. august 2017 oplyste din klient, at der i relation til sporing var bilen monteret med et 'safeanlæg', som skal parres med en telefon, men han vidste ikke om forsikringselskabet kunne bruge dette til noget.

Under mødet den 1. november 2017 oplyste din klient af egen drift, at han havde en 'Google-app', som han nogle gange brugte til at finde sin bil.

På spørgsmålet hvorfor han ikke havde oplyst dette til ALKA Forsikring svarede din klient, at bilen ikke kunne spores, men at man udelukkende kunne se, hvor den blev parkeret sidst.

Det bemærkes her, at ALKA Forsikring ikke er blevet forevist den pågældende app og må forbehold sig at gøre gældende, at din klient ikke har overholdt sin tabsbegrænsningspligt for det tilfælde, at app'en rent faktisk giver mulighed for sporing, herunder en angivelse af historik for parkering og placering af bilen.

Ad turen til [udlandet]

Under samtalen den 22. august 2017 oplyste din klient, at han og [klagerens ven] rejste til [udlandet] tidligt fredag morgen.

Under samtalen den 13. september 2017 oplyste din klient, at de rejste til [udlandet], torsdag den 17. august 2017, ca. kl. 18. Din klient oplyste at han blev hentet af [klagerens ven] i [klagerens vens bil] ved sit rækkehus. Efterfølgende i samtalen ændrede din klient forklaring, således at han og [klagerens ven] først rejste tidligt fredag morgen, men at de torsdag aften var sammen, idet de skulle købe en hel del ting til brug for turen til [udlandet].

Under denne samtale oplyste din klient videre, at han om torsdagen blev hentet af [klagerens ven] ca. kl. 18, hvorefter de kørte ud for at shoppe forskellige ting til turen. Herefter kørte de fredag morgen ca. kl. 6 afsted til [udlandet]. I relation til hjemkomsttidspunktet blev det først oplyst, at de var hjemme ca. lørdag ved middagstid, og herefter at de kom hjem lørdag kl. 16.

Under samtalen den 18. september 2017 oplyste din klient, at han og [klagerens ven] kørte fredag morgen og kom retur lørdag eftermiddag efter turen til [udlandet].

På spørgsmålet om, hvorfor reservationen til [udlandet], var frem til den 20. august 2017, og hvorfor [turen] var blevet forkortet til den 19. august 2017, angav din klient, at de var kommet hjem en dag før planlagt, fordi hans kæreste ringede og havde sagt, at hun ikke kunne finde bilen, der hvor hun plejede. Det blev oplyst, at kæresten havde ringet om morgenen og spurgt, hvor bilen var og det var baggrunden for, at din klient tog hjem om lørdagen, fordi han skulle ud at finde bilen.

Din klient oplyste efterfølgende, at han ikke kunne huske om det var fredag eller lørdag, men at kæresten havde ringet og sagt, at bilen ikke var på parkeringspladsen, hvor den plejede at være.

Din klient angav så igen, at [klagerens ven] havde hentet ham torsdag aften, og at de var ude for at købe en hel masse ting til turen torsdag aften, men at han havde overnattet hjemme, hvorefter han var blevet hentet meget tidligt fredag morgen. Han havde ikke lagt mærke til om bilen var væk på det tidspunkt, idet det var 'klokken lort' om morgenen, da [klagerens ven] hentede ham.

Som bekendt havde ALKA Forsikring anmodet om samtykke til de historiske teleoplysninger vedrørende din klients telefon, hvilket blev imødekommet. Teleoplysningerne kunne ikke bekræfte din klients oplysninger omkring hans færden torsdag aften, og hellere ikke hans færden fredag morgen.

Under mødet den 1. november 2017, hvor din klient blev foreholdt, at de indhentede teleoplysninger ikke umiddelbart syntes at stemme overens med hans forklaringer, blev det af din klient oplyst, at [klagerens ven] hentede ham om fredagen i perioden ca. kl. 8-8.30, og at de var kørt hjem fra [udlandet] lørdag morgen, hvor han ret tidligt om morgenen havde besluttet sig for, at han ville hjem, idet [turen] viste sig ikke at være noget for ham.

Under mødet blev din klient forespurgt ligeledes spurgt, hvorfor han under samtalen den 13. september 2017 havde oplyst, at han blev hentet af [klagerens ven] om torsdagen i [klagerens vens] bil, og at de var sammen resten af aftenen. Din klient svarede hertil, at det kunne han ikke huske, at han skulle have sagt.

Ad samtaler med din klients kæreste

Som det blev angivet under og efter mødet den 1. november 2017, har ALKA Forsikring ikke kunnet finde dokumentation for, at din klients kæreste skulle have ringet til ham fredag eftermiddagen/aften og oplyst, at hun ikke kunne finde bilen, da hun skulle låne den.

Der er således ikke dokumentation for det telefonopkald, der blev oplyst i din mail af 29. september 2017, ligesom der ikke var dokumentation for en SMS.

Din klient oplyste under mødet den 1. november 2017, at kæresten så måtte have indtalt besked på hans telefonsvarer. ALKA Forsikring var og er af den opfattelse, at dette er uoverensstemmende med oplysningerne angivet i din mail af 29. september 2017.

Det fremhæves i den forbindelse, at der i henhold til teleoplysningerne ikke ses at være korrespondance mellem din klient og kæresten fredag aften eller lørdag morgen, bortset fra et opkald lørdag kl. 11.15, hvilket forekommer bemærkelsesværdigt, når det under samtalen den 18. september 2017 blev angivet, at din klient tog hjem, fordi hans kæreste ringede, og at han i den forbindelse fik at vide, at bilen ikke holdt ud for nr. ...

Yderligere oplysninger

Som bekendt har ALKA Forsikring efter mødet udfærdiget referat, som ikke er blevet godkendt af dig, og ALKA Forsikring har anmodet om tilladelse til en samtale med din klients kæreste med henblik på drøftelse/verifikation af oplysningerne omkring kontakten mellem din klient og kæresten i løbet af weekenden tillige med angivelsen af tidspunkterne, hvornår bilen ikke kunne findes af din klients kæreste.

Du/din klient har ikke ønsket at medvirke til afklaring af dette væsentlige punkt, nemlig interview med din klients kæreste, hvorfor ALKA Forsikring har valgt at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Sammenfatning

ALKA Forsikring må sammenfattende lægge til grund, at bilen på grundlag af din klients oplysninger skulle være blevet borttaget i perioden fra fredag morgen den 18. august 2017, hvor naboen angiver at have set bilen holde på parkeringspladsen og til fredag eftermiddag/aften, hvor din klients kæreste ikke kunne finde bilen.

Det indebærer altså, at en ukendt gerningsmand i givet fald skulle have brudt ind i bilen, have manipuleret startspærren og borttaget bilen ved højlys (august) dag i/ved bebyggelsen ved din klients bopæl, hvor der er frit udsyn over parkeringspladsen fra et meget stort antal lejligheder, jf. tillige det foto, som blev forevist under mødet den 1. november 2017.

Igen under hensyntagen til den statistiske usandsynlighed for borttagelse af bilen ved ukendte gerningsmænds omgåelse af bilens startspærre, så skærper dette efter ALKA's opfattelse din klients bevisbyrde for, at bilen skulle være bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Dette skal sammenholdes med, at din klient i forbindelse med samtalerne med ALKA ad flere omgange er fremkommet med ændrede og indbyrdes uoverensstemmende forklaringer i relation til sin færden torsdag aften og fredag morgen herunder særligt, hvornår han befandt sig sammen med [klagerens ven] torsdag aften, hvornår han blev afhentet forud for [turen] til [udlandet] fre-

dag morgen, hvornår han blev kontaktet af sin kæreste om fredagen og baggrunden for at afbryde [turen] og returnere til [Danmark] om lørdagen.

I den forbindelse bemærkes det, at det er ALKA Forsikrings vurdering, at tidspunktet for afgang til [udlandet] fredag morgen forekommer 'tillempet' efter at det via teleoplysningerne kunne konstateres, at din klients mobiltelefon først gik på [udenlandsk] net fredag formiddag, hvilket ville være uoverensstemmende med den tidligere (og gentagne gange angivne) forklaring om, at din klient blev hentet af [klagerens ven], hvorefter de kørte mod [udlandet] allerede kl. 6 fredag morgen.

ALKA Forsikring må endvidere forholde sig til det faktum, at din klient angiver, at han skulle have sendt nøglerne med posten, men at disse nøgler aldrig er kommet frem, hvilket er højst usædvanligt, og en forklaring, der ikke kan verificeres. Endelig må ALKA Forsikring forholde sig til, at din klient i juni 2017 havde bilen sat til salg, og at din klients virksomhed i august 2017 er sendt til tvangsopløsning.

Når samtlige disse oplysninger sammenholdes, finder ALKA Forsikring samlet set, at din klient ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet på den af ham angivne måde; det vil sige, at bilen skulle være bortfjernet af ukendte gerningsmænd i tidsrummet fra torsdag aften (fredag morgen, jf. naboens oplysning) og til fredag eftermiddag/aften.'

----oo0oo----

Som det fremgår af selskabets afvisning af 6. december 2017, blev klager umiddelbart efter anmeldelsen den anmodet om at indsende nøglerne til bilen til selskabet. Disse nøgler er aldrig fremkommet til selskabet og klager har ikke været i stand til at kunne dokumentere fremsendelsen af nøglerne.

I forbindelse med de fortsatte undersøgelser af klagers bils forsvinden var det et særligt fokuspunkt, hvornår klager var draget til [udlandet] med [klagerens ven], idet der under de tre telefonsamtaler med klager var givet forskellige oplysninger herom, ligesom der var givet forskellige oplysninger i forhold til, hvornår og hvordan klagers kæreste skulle have kontaktet ham (via SMS eller telefonopkald) for at oplyse, at hun fredag den 18. august 2017 om eftermiddagen ikke kunne finde bilen.

Dette skal sammenholdes med, at klager under samtalen med selskabet den 13. september 2017 oplyste, at han havde talt med sin nabo, der om morgenen den 18. august 2017 havde set bilen parkeret. Bilen måtte således i givet fald være blevet borttaget på et tidspunkt i løbet af dagen fredag den 18. august 2017.

Det fremhæves i den forbindelse, at det af teleoplysningerne fra klagers telefon fremgik, at telefonen første gang gik på [udenlandsk] mobilnet den 18. august 2017 kl. 9, og først kom tilbage på dansk mobilnet lørdag den 19. august 2017.

Efter afholdelse af mødet den 1. november 2017 blev der som angivet ovenfor udfærdiget et mødereferat (bilag G), som af selskabets advokat blev sendt til klagers advokat.

Som det fremgår af mødereferatet blev det af klager under mødet oplyst, at han torsdag den 17. august 2017 havde parkeret bilen ca. kl. 16 og kort efter var han blevet afhentet af [klagerens ven], hvorefter de sammen gik til en lokal [butik] i ca. 20. minutter for at handle ind til turen til [udlandet]. Vennen kørte herefter hjem igen.

Klager blev under mødet så spurgt, hvorfor han under den tidligere samtale med selskabets konsulent havde forklaret, at [klagerens ven] skulle have hentet ham om torsdagen i sin bil for, at de skulle ud og købe en masse ting til turen i [udlandet], og at de var sammen hele torsdag aften. Klager svarede hertil at det kunne han ikke huske han havde sagt.

Om hændelsesforløbet den 18. august 2017 forklarede klager under mødet, at hans kæreste tog tidligt på arbejde ca. kl. 7 og at klager var hjemme til ca. kl. 8, hvor han blev hentet af [klagerens ven] mellem kl. 8 og kl. 8.30. På spørgsmålet om, hvorfor klager tidligere skulle have sagt, at [klagerens ven] havde hentet ham meget tidligt (ved 5-6 tiden), så kunne han ikke erindre at have sagt dette, men uanset hvad, så var kl. 8 tidligt for ham.

På spørgsmålet om, hvornår klagers kæreste havde ringet til ham fredag den 18. august 2017 for at spørge, om hun måtte låne bilen, angav klager, at det var på et tidspunkt om eftermiddagen. Klager blev så foreholdt, at der ikke sås at være en samtale mellem kæresten og ham om eftermiddagen, idet et telefonopkald kl. 16.24 fra kæresten til klager gik på voicemail, hvorefter klager fik en SMS kl. 18.10 på denne dato fra kæresten. Klager blev under mødet anmodet om at forevise SMS-korrespondancen, hvilket han ikke ønskede.

Klager blev så under mødet forespurgt, hvorfor han i forbindelse med anmeldelsen til politiet den 19. august 2017 oplyste, at han ved hjemkomsten ikke havde bemærket, at bilen måtte være stjålet den 18. august 2017, når kæresten dagen før ikke havde kunnet finde bilen på det sted, hvor den skulle have stået parkeret. Klager angav hertil, at politiet ikke havde spurgt ind hertil og at det heller ikke var relevant i forbindelse med politianmeldelsen, at klagers kæreste ikke kunne finde bilen om fredagen.

Klager blev endvidere spurgt ind til, hvorfor han under første samtale med selskabet den 22. august 2017 havde angivet, at han den 19. august 2017 havde ringet til politiet og spurgt, om politiet havde fjernet bilen, når det af optagelsen af klagers samtale med politiet fremgik, at han straks ønskede at anmelde bilen som stjålet. Klager kunne ikke under mødet den 1. november 2017 svare på dette.

Der var efterfølgende mailkorrespondance mellem klagers advokat og selskabets advokat i perioden fra den 2. november 2017 til den 22. november 2017.

Ved mailen af 2. november 2017 fremsendte klagers advokat 'screenshot' af SMS-korrespondancen mellem klager og klagers kæreste den 18. og 19. august 2017. Det kan til Ankenævnets orientering oplyses, at der ikke er noget indhold af betydning for nærværende sag i SMS-korrespondancen (ingen omtale af bilen), idet klagers SMS fredag den 18. august 2017 kl. 18.13 har indholdet: *'Du har ringet skat?'*

Mailtråden af 2. til 22. november 2017 bl.a. indeholdende den angivne SMS-korrespondance vedlægges som bilag H, og selskabet valgte herefter – som angivet ovenfor – ved brev af 6. december

2017 at afvise forsikringsdækning for skaden med henvisning til, at klager ikke fandtes at have sandsynliggjort, at bilen var bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Den 13. december 2017 modtog selskabet en henvendelse fra [pressen] der ville skrive en historie om selskabets afslag på erstatning efter henvendelse fra klager. Denne historie blev offentliggjort den 17. december 2017, jf. bilag I.

Dagen efter, den 18. december 2017, modtog selskabet et anonymt opkald, som angav, at klagers bil holdt placeret på en [ejendom] på ... Det blev samtidig angivet, at klagers bil holdt placeret ved siden af en anden bil, som skulle tilhøre en navngiven person. Selskabet undersøgte straks på Facebook og kunne konstatere, at den af den anonyme kilde navngivne person var ven med klager på Facebook.

Straks herefter rettede selskabet henvendelse til politiet herom og umiddelbart før jul 2017 gennemførte politiet razzia på den oplyste adresse. Her fandt man – som angivet af den anonyme kilde – klagers bil placeret ved siden af en anden bil tilhørende den af den anonyme kilde navngivne person. Ifølge politiets telefoniske oplysninger til selskabet blev klagers bil fundet uden tegn på opbrud og i øvrigt aflåst.

Selskabet blev anmodet om ikke at videregive oplysninger til klager om, at hans bil var blevet genfundet, under hensyntagen til politiets efterforskning.

Klager indbragte imidlertid i mellemtiden den 19. januar 2018 sagen for Ankenævnet for Forsikring. Selskabet anmodede derefter om og fik af politiet tilladelse til at oplyse, at klagers bil var blevet genfundet. Dette skete ved selskabets meddelelse til Ankenævnet af 18. februar 2018. Sagen har herefter været udsat i mere end to år på oplysning om politiets efterforskning af sagen samt spørgsmålet, om klager var blevet tiltalt for forsøg på bedrageri overfor selskabet.

Dette har ikke været muligt for selskabet at få afklaret fra politiet, og klagers advokat har meddelt, at der ikke er gennemført en afsluttet straffesag mod klager, uden at selskabet i øvrigt er bekendt med, hvor langt den strafferetlige efterforskning i forhold til klager er.

Police og forsikringsbetingelser

Som bilag J fremlægges skærmpoint indeholdende klagers policeoplysninger, og som bilag K er vedlagt betingelserne for klagers forsikring.

Selskabets stillingtagen

I forbindelse med afgivelse af nærværende svarskrift, har sagen været revurderet, og selskabet har ikke fundet og finder ikke grundlag for at revidere den trufne afgørelse om afslag på dækning under den af klager tegnede kaskoforsikring med henvisning til, at klager ikke har sandsynliggjort, at hans bil er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Ved afgørelsen lægger selskabet vægt på samtlige de forhold, som er fremhævet i selskabets afvisningsbrev af 6. december 2017, jf. ovenfor.

Det vil sige, at klager under de tre oprindelige samtaler mellem klager og selskabets konsulenter, hvor den første er gennemført den 22. august 2017, altså kun 3 dage efter anmeldelsen af bilens

bortkomst, tillige med mødet den 1. november 2017 fremkom med forskellige og indbyrdes divergerende oplysninger om en række forhold i forbindelse med bilens bortkomst.

Dette gælder bl.a. i forhold til spørgsmålet om, hvad han foretog sig torsdag den 17. august 2017 om aftenen, hvornår han tog afsted til [udlandet] den 18. august 2017 om morgenen, at hans kæreste kontaktede ham med oplysning om, at hun ikke kunne finde bilen den 18. august 2017 (og i givet fald hvornår), hvornår og hvorfor han afbrød turen fra [udlandet] den 19. august 2017, samt divergerende oplysninger i forhold til hans anmeldelse til politiet af bilens forsvinden den 19. august 2017.

I tillæg hertil, har selskabet lagt vægt på, at klager hævder, at han skulle have fremsendt nøglerne til selskabet uden at dette kan påvises, ligesom der ikke ved selskabets henvendelse til PostNord kunne konstateres uregelmæssigheder i postgangen som kunne give grundlag for, at nøglerne skulle være forsvundet i posten.

Sidst men ikke mindst, lægger selskabet vægt på det forhold, at der ved den anonyme henvendelse til selskabet den 17. december 2017 blev givet helt detaljerede oplysninger om, hvilken adresse klagers bil befandt sig på, og at den skulle stå ved siden af en bil, som tilhørte en anden navngiven person, som det efterfølgende viste sig, at klager var ven med på Facebook.

Politiets efterfølgende ransagning på den pågældende adresse, viste – ifølge politiets telefoniske oplysninger til selskabet – at klagers bil her blev genfundet aflåst og uden opbrudstegn.

Efter det oplyste skulle klager være blevet sigtet for forsøg for bedrageri, og der skulle som fortsat pågå strafferetlig efterforskning af klager, uden at selskabet er bekendt med, om der er rejst tiltale mod klager endelige berammet en hovedforhandling i straffesagen."

Sagen ved nævnet blev igen sat i bero på grund af klagerens advokats anmodning om at afvente den verserende straffesag.

Selskabets eksterne advokat har i brev af 20/9 2022 til nævnet bl.a. anført:

"I denne sag, der i flere år har været udsat, foreligger der nu en afgørelse i straffesagen mod klager, som ved dom af 21. juni 2022 fra Retten på ... blev frifundet for forsøg på bedrageri i forbindelse med anmeldelsen af tyveri af sin bil til selskabet. Dommen vedhæftes i anonymiseret form som bilag L.

Der har efterfølgende været korrespondance mellem parternes advokater, ligesom selskabet har opnået aktindsigt hos politiet i de i sagen foreliggende akter og undersøgelser, herunder afhøringsrapporter.

Efter en gennemgang af såvel dommen, som de sagsakter, som er modtaget fra politiet, fastholder selskabet, at det ikke af klager er sandsynliggjort, at bilen bortkom ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, uanset frifindelsen af klager i straffesagen.

Politiets akter

Af aktindsigten i politiets akter fremgår, at politiet den 18. december 2017 udfærdigede anmeldelsesrapport om den anonyme henvendelse, som selskabet samme dag modtog med angivelse af, at bilen var placeret på en [ejendom]. [Politiet] foretog som følge heraf ransagning. Det blev samtidig angivet, at der også på adressen stod en bil tilhørende den navngivne person, [person 1].

Af rapportudfindelse af mistænkte af 28. februar 2018 fremgår, at den rapportoptagne betjent ved ... Politi kunne konstatere, at [person 1], som den anonyme anmelder havde refereret til ved henvendelsen til Alka den 18. december 2017, var en person, som betjenten kendte 'fra tidligere efterforskninger, herunder vedrørende brugstyverier'. Betjenten angav endvidere, at [person 1] var ven eller bekendt med 'den anden mistænkte i sagen, [person 2]'

Det fremgår af ransagningsrapporten af 19. december 2017, at ved politiets ransagning af [ejendommen], blev der fundet to biler, som synes at blive brugt som reservedele, samt en motorcykel, som var påmonteret en nummerplade, som ikke hørte til motorcyklen.

Der blev endvidere fundet [bil 2], som var blevet meldt stjålet i den 2. april 2017. Det kunne konstateres, at ratstammen på køretøjet var afmonteret og ledningerne hang ned fra ratstammen, men at låsecylindrene ikke bar præg af at være brudt op og der lå et sæt nøgler i venstre sidedør på den [bil 2]. I tillæg hertil fandtes [bil 3], som stod parkeret på gårdspladsen sammen med [bil 2] og klagers bil. Det fremgår, at [bil 3] tilhørte [person 1], jf. nærmere nedenfor.

Ifølge rapporten rettede [person 2] dagen efter den 20. december 2017 henvendelse til politiet, idet han var blevet bekendt med, at hans bil var blevet taget af politiet. Herefter blev [person 2] anmodet om at indfinde sig hos politiet med nøglerne til køretøjet, så politiet kunne undersøge dette nærmere. Ved udgangen af februar 2018 havde [person 2] fortsat ikke reageret på politiets henvendelser.

I den mellemliggende periode blev [person 2's] DNA fundet i den stjålne [bil 2], som var fundet parkeret ved siden af [person 2's] bil. Endvidere blev [person 1's] DNA fundet i den stjålne [bil 2].

Efter forudgående kendelse foretog politiet den 19. april 2018 ransagning af klagers bil herunder med henblik på at sikre DNA-spor. Klagers DNA blev – ikke overraskende – fundet i bilen, mens DNA-spor tilhørende [person 3] blev fundet på et sugerør på et Burger King-drikkekrus placeret i lommen bag på passagersædet på bilen (ud for bagerste højre sæde i bilen).

Herefter blev der med bistand fra [bilproducent] den 17. april 2018 foretaget en udlæsning af bilens computer/motorstyreenhed, og det blev herved bl.a. konstateret, at der kun var godkendt to nøgler til bilen.

Af afhøringsrapport af 16. august 2018 vedrørende [person 2], der var ejer af [bil 3] konstateret på gårdspladsen ved 'værkstedet', oplyste [person 2], at værkstedet tilhørte hans ven [person 4]. Han forklarede samtidig, at han kendte til klagers bil, og at klager havde givet udtryk for, at han var meget ærgerlig over at have fået stjålet bilen. [Person 2] oplyste ifølge rapporten videre, at han havde været i besiddelse af klagers bil:

'en enkelt dag kort forinden den blev stjålet. Afhørte kunne ikke præcis huske hvornår, men det var inden for to måneder før bilens forsvinden'.

Årsagen hertil var, at han skulle hjælpe klager med at udlæse nogle fejlkoder ved bilens gearkasse og partikelfilter. Herefter skulle [person 2] have hentet bilen på klagers arbejdsplads, hvorefter han kørte videre og samlede vennerne [person 1] og [person 3] op. De kørte bilen til et værksted hvor bilen blev lavet. Værkstedet var ikke det sted, hvor bilen blev fundet ved politiets ransagning.

[Person 2] ses ikke at være blevet spurgt yderligere om, hvor klagers bil så skulle være blevet lavet, og [person 2] nægtede imidlertid at have noget med tyveriet af klagers bil at gøre, idet han bekræftede i øvrigt at han var venner på Facebook med klager. Han vidste ikke, hvordan bilen var havnet ved siden af [person 2's] bil.

Af afhøringsrapport af 16. august 2018 vedrørende [person 3] (hvis DNA var fundet på sugerøret fra krus fra lommen på sædet af klagers bil) oplyste [person 3], at han måske havde været ude og køre i bilen men var ikke sikker, men herudover ønskede han ikke at udtale sig yderligere.

Af afhøringsrapport af 15. august 2018 fremgår, at klager blev afhørt sammen med sin advokat, hvor klager meddelte, at han ikke ønskede at udtale sig yderligere i sagen.

Adspurgt til [person 2] oplyste klager dog, at han vidste, hvem denne var, og at det var korrekt, at de var venner på Facebook. Klager kendte [person 2] gennem sit arbejde, hvor klager arbejdede sammen med en af [person 2's] venner. Klager havde talt med denne ven om nogle fejlkoder på gearkassen i klagers bil, hvorefter [person 2] skulle have brudt ind i samtalen og have angivet, at han kendte en som kunne udlæse denne fejl og hjælpe.

Klager valgte at tage imod [person 2's] hjælp, og [person 2] var dermed i besiddelse af klagers bil en enkelt dag. Dette skulle have været ca. to uger før bilen blev stjålet, og klager havde ikke talt med [person 2] siden da. Klager oplyste samtidig, at han ikke kendte [person 3] (hvis DNA var fundet på sugerøret i bilen).

Fra efteråret 2018 og frem syntes ... Politis efterforskning (for så vidt angår klager) i lange perioder af være gået i stå. Imidlertid foreligger der i akterne korrespondance mellem politiet og [bilproducenten], hvor [bilproducenten] den 14. januar 2021 i en mail af 14. januar 2021 svarer bl.a. følgende:

'Det er teknisk muligt at klonе en nøgle til det pågældende køretøj. Det er dog ikke helt enkelt. Første forudsætninger er, at der er adgang til en fungerende nøgle. Denne nøgles informationer kan herefter kopieres over til en ny nøgle. Desuden kræves der adgang til bilen ... Den første gang denne kopinøgle anvendes i køretøjet, vil den kopierede nøgle ikke længere fungere. Der vil med andre ord stadig kun være to fungerende nøgler til køretøjet. Og anvendes den kopierede nøgle før kopinøglen, vil resultatet være det samme – der vil stadig kun være to fungerende nøgler. Alternativt skal der aktiveres en ny nøgleskinne, men den vil kunne ses i systemet efterfølgende'.

Politiet fik herefter foretaget transskribering af samtlige de lydoptagelser, der forelå af klagers samtaler med politiet og med ALKA forud for hovedforhandlingen i straffesagen, der blev udsat flere gange.

Ad Retten ... dom af 21. juni 2022

Af straffedommen fremgår, at der indledningsvis af klager blev afgivet forklaring om hans økonomiske forhold, herunder hans firmas konkurs, samt nærmere i forhold til, at han satte bilen til salg i juni 2017.

Klager forklarede herefter om turen med [klagerens ven] til [udlandet] fra fredag den 18. august 2017. Klager angav bl.a., at hans hustru skulle have sendt en Snapchat og oplyst, at hun ikke kunne finde bilen, hvorfor hun tog sin egen bil. Hustruen skulle igen lørdag den 19. august 2017 have sendt en Snapchat om at hun ikke kunne finde bilen, hvorefter klager og vennen besluttede sig for at afbryde turen.

Det bemærkes for god ordens skyld, at der aldrig under klagers oplysninger til ALKA, herunder under mødet mellem klager og dennes advokat og selskabets efterforsker og advokat den 1. november 2017 er blevet nævnt noget om en snapchat-korrespondance. Der blev tværtimod efter mødet fremsendt screendumps af en SMS-korrespondance, som ikke indeholdt noget af relevans for sagen, jf. tillige side 7-8 i mit indlæg til Ankenævnet.

Klager oplyste herefter under sin forklaring for retten, at han ca. 14 dage før tyveriet af bilen havde udlånt denne til [person 2], som var gode venner med klagers forretningspartner. Han havde mødt klager på kontoret, hvor [person 2] var på besøg, og [person 2] havde så tilbudt at bistå med at få et nyt partikelfilter monteret på bilen, idet [person 2] kendte en der kunne reparere biler.

Klager havde herefter udleveret bilen med nøgle til [person 2], der kom tilbage efter nogle timer efter at [person 2] skulle have fået lavet bilen hos en kammerat, der havde værksted i ... Klager skulle ikke betale noget for reparationen til [person 2], som han ikke tidligere havde set, før han overlod bilen til [person 2]. Det skulle af [person 2] være blevet oplyst, at der også var fundet en tidligere fejlkode på gearkassen, som var forsvundet.

Klager oplyste, at [person 2] og klagers forretningspartner havde været venner i mange år, og han angav endvidere, at han ikke ved hvem der lavede bilen, ligesom han intet kendskab havde til adressen på ..., hvor bilen efterfølgende blev fundet af politiet. Klager oplyste, at han først var blevet ven med [person 2] efter at bilen var blevet anmeldt stjålet, men at han ikke rigtig bruger Facebook. Klager oplyste videre, at han ikke ser [person 2] privat.

Klager angav endvidere, at han til politiet ved anmeldelsen havde oplyst, at han var kommet hjem fra [udlandet] kl. 16, hvilket ikke var rigtigt, da han kom hjem ved middagstid, men han tænkte ikke, at det var en vigtig oplysning, og det skyldes nok forvirringen at han havde oplyst forkert herom.

[Person 2] forklarede, at han var på besøg hos klager og dennes forretningspartners virksomhed, da han hørte klager fortælle om problemer med sin bil, hvorefter han tilbød klager, at det kunne han få lavet hos en kammerat. Kammeraten skulle have bekræftet, at han kunne lave fejlene på bilen, hvorefter [person 2] fik bilnøglen udleveret af klager, han mener dog ikke at det var samme dag, som de mødtes.

[Person 2] angav så, at han var alene i bilen, som han havde hentet på klagers arbejde, men han husker ikke, om han var inde på værkstedet mens den blev repareret, hvilket tog ca. tre timer. Han havde måske fået en lånebil. [Person 2] oplyste videre, at han mente at have betalt kr. 1.500 for reparationen, som klager senere betalte til ham.

Det fremgår hverken af høringsen til politirapporten eller under afhøringen i retten på hvilket værksted, bilen angiveligt skulle være blevet repareret, og at oplysningen om reparation af klagers ca. 2 uger forud for (ifølge [person 2's] forklaring til politirapporten op til måneder) bilens forsvinden aldrig er givet til selskabet.

Det fremhæves tillige, at der for retten af klager og [person 2] blev givet forskellige forklaringer om klagers betaling for reparationen, ligesom det af klagers egen forklaring fremgår, at [person 2] skulle have kørt bilen til reparation på det ukendte værksted samme dato, som [person 2] skulle have været til stede på klagers og kompagnonens kontor, hvorimod [person 2] angav, at det ikke var samme dato.

På spørgsmålet om hvorfor [person 2's bil] var placeret ved siden af klagers bil på adressen, hvor politiet fandt bilerne under ransagningen, oplyste [person 2], at hans bil havde stået der i ca. seks måneder, idet den skulle have repareret gearkassen. Ejendommen skulle være et *'hobbyværksted for nogle typer, der roder med biler'*. [Person 2] oplyste at han selv havde kørt sin bil ud på adressen, og at han ikke kendskab til at klagers bil skulle have holdt på adressen.

[Person 2] benægtede, at han skulle have kontaktet politiet dagen efter ransagningen, da han havde hørt om, at hans bil var fundet på adressen, som dette fremgik af politirapporten. Han angav i retten, at det var ham der var blevet kontaktet af politiet (uanset at politiet så vidt ses i akterne 'mørklagde' ransagningen).

Selskabets tidligere medarbejder, der havde stået for undersøgelserne i sagen, afgav herefter forklaring og bl.a. angav han, at klager havde afgivet skiftende forklaringer om, hvordan og hvornår tyveriet af bilen var blevet opdaget, mens klager havde været i [udlandet], ligesom det var usædvanligt, at selskabet ikke modtog nøglerne med posten når de skulle have været afsendt som forklaret af klager.

Afslutningsvis afgav den tekniker fra [bilproducenten], der havde bistået politiet under sagen, forklaring herunder om udlæsning af data fra bilen, som vidnet havde bistået med.

Vidnet forklarede bl.a., at man ikke kunne udlæse nøgleaktivitet af udlæsningen fra bilen, men at man kunne se, at der ikke var markeret fejlfunktioner ved tændingslåsen. Han angav endvidere, at der ikke var registreret alarm fra bilens alarmsystem, eller at der var registreret tegn på uautoriseret indtrængen i bilen.

Han forklarede herudover, at bilen var født med to nøgler, og at man kunne bestille nøgler hos [bilproducenten] mod fremvisning af legitimation, men at der også var mange der fremstillede uautoriserede nøgler. Hvis man havde originalnøglen kan man udlæse tændingsnøglen kode, og hvis der laves en kopinøgle, som anvendes i bilen, vil det kunne ses i oversigten over udlæsningen fra bilen, hvis denne var blevet benyttet. Han forklarede endvidere, at der kun var benyttet to nøgler til bilen, og at den sidste nøgle, der var anvendt var bilens nøgle 1. Endvidere angav han følgende:

'Hvis man laver en nøjagtig kopi af nøgle 1, så vil den nøgle, der anvendes først være funktionsdygtig, mens den anden nøgle ikke længere vil være funktionsdygtig. Dette er tilfældet, hvis der er tale om en fuldstændig kopi af originalnøglen, men det er ikke tilfældet, hvis der er tale om en ekstranøgle'.

Vidnet forklarede endvidere, at der ikke havde været tegn på indbrud på bilen eller reparation af tændingslåsen eller i øvrigt at der havde været 'fiflet' med tændingen. Afslutningsvis forklarede vidnet:

'Ved kloning sker der en fuldstændig kopiering af nøglen, og den nøgle, du anvender først, vil virke, mens den anden vil være uvirksom. Det registreres ikke i bilag 18-2, hvis der benyttes en klonet nøgle, da denne nøgle er fuldstændig identisk med originalnøglen, som er klonet'.

Som angivet indledningsvis frifandt retten klager for forsøg på bedrageri. Retten lagde bl.a. vægt på, at klager ikke havde økonomiske problemer og at han på gerningstidspunktet var i [udlandet] med en ven.

Endvidere fandt retten, at samtalerne mellem klager og selskabets efterforsker var blevet optaget uden klagers viden, hvorfor 'samtalerne har en meget begrænset bevisværdi i forbindelse med behandlingen af straffesagen'.

Herefter henviste retten til, at det var muligt at klonе bilnøglen til bilen under forudsætning af, at bil og nøgle var til stede, og at en kloning ikke ville blive registreret i oversigten over anvendte nøgler.

Retten angav så, at der

'ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han var i besiddelse af begge originalnøgler, og at de bortkom i posten sammen med bl.a. registreringsattesten.

På baggrund af det anførte og som sagen i øvrigt er oplyst, er det ikke bevist at bilen bortkom på foranledning af tiltalte. Det er efter bevisførelsen ikke usandsynligt, at bilen blev bortskaffet på anden vis end beskrevet i tiltalen'.

Efterfølgende korrespondance

Selskabets og klagers advokat har efterfølgende korresponderet i forhold til konsekvenserne af dommen i straffesagen, og herunder spørgsmålet om, hvad der nu skal ske med bilen, som i næsten fem år har været i politiets varetægt med deraf følgende værditab.

Det synes i den forbindelse at være angivet af klagers advokat, at selskabet på et erstatningsretligt grundlag skulle være ansvarlig for det pågældende værditab. Dette er afvist.

Selskabets stillingtagen til politiets efterforskning og dommen

Som det er anført indledningsvist, har selskabet efter en grundig gennemgang af de indhentede akter fra politiet og Retten på ... frifindende dom, på grundlag heraf besluttet sig for at opretholde afvisningen af dækning af det anmeldte tyveri, jf. tillige selskabets indlæg til Ankenævnet af 27. april 2020.

For det første bemærkes det, at rettens bemærkninger i præmisserne for frifindelsen af klager illustrerer den (betydelige) forskel der består mellem bevisbyrden og bevisvurderingen i straffesager og civilretlige tvister.

Det er uomtvisteligt klager, der skal sandsynliggøre, at hans bil er bortkommet ved et dækningsberettiget tyveri som anmeldt af ham, hvorimod det i straffesagen påhviler anklagemyndigheden at løfte bevisbyrden for, at klager havde bortskaffet eller ladet bortskaffe sin bil i bedragerisk henseende. Denne bevisbyrde fandtes ikke løftet af anklagemyndigheden ved Retten ... dom.

Om grundlaget for frifindelsen af klager bemærkes for det første og overordnet, at politiets efterforskning og anklagemyndighedens tilgang til sagen synes at have været noget 'ujævn'.

Som det er anført ovenfor, så blev der indledningsvist foretaget en relativ intensiv efterforskning i tilknytning til ransagningen af [ejendommen]. Den videre efterforskning ved ... Politi af spørgsmålet, om klagers eventuelle bedrageri, synes imidlertid at være gået i stå i lange perioder.

Der ses således ikke at være foretaget nærmere efterforskning af lejerer/ejeren af 'værkstedet', hvor bilerne blev fundet eller for den sags skyld at være foretaget afhøring af lejerer om, hvordan klagers bil skulle være ankommet til stedet, hvilket således (fortsat) må henstå i det uvisse.

[Person 2], som hævdede at have stået for reparation af klagers bil (måske) ca. 2 uger forud for bilens forsvinden blev ikke – hverken under politiets afhøring eller i retten – spurgt ind til, hvor det værksted, hvor han skulle have fået repareret klagers bil, befandt sig, udover at dette skulle have befundet sig i ... Der foreligger ikke og ses ikke indhentet nogen dokumentation for den påståede reparation.

I tillæg hertil kan der konstateres uoverensstemmelser mellem klagers og [person 2's] forklaringer i forhold til gennemførelsen af den påståede reparation af klagers bil, herunder om den fandt sted samme dag, som [person 2] tilfældigvis skulle have befundet sig på klagers kontor, og om klager betalte for reparationen. Der er tillige afvigelser fra politirapporten i relation til, hvad der faktisk skulle udbedres på bilen. Endvidere skulle [person 2] ifølge politirapporten have bistået med reparationen op imod ca. to måneder før bilen forsvandt, mens [person 2] (og klager) i retten forklarede, at det skulle være sket ca. 14 dage tidligere.

I den forbindelse er det igen mere end bemærkelsesværdigt, at klager på intet tidspunkt overfor selskabet i forbindelse med samtalerne med selskabets efterforsker eller for den sags skyld skriftligt i efteråret 2017 oplyste noget om, at han pludseligt skulle have overladt bilen til [person 2] – som han ikke kendte i forvejen – og at [person 2] skulle have sørget for reparation af bilen på et ukendt værksted, som ikke krævede betaling herfor.

Endelig er det noteret, at politiet ikke syntes at have fulgt op på den mulighed, som under efterforskningen blev foreslået af teknikeren fra [bilproducenten], nemlig at man kunne foretage en udlæsning af bilens IMIE-nummer (reelt SIM-kort, som er knyttet op på bilens navigationssystem), med henblik på at udlæse, hvor bilen måtte have befundet sig frem til den blev fundet den 18. december 2017.

Spørgsmålet om kloning af nøgle

Som det fremgår af rettens frifindende præmisser, så lægges der bl.a. vægt på det forhold, at det – i henhold til forklaringen fra teknikeren fra [bilproducenten] (...) kan lade sig gøre at klonen en nøgle til bilen, uden at dette vil være direkte læsbart i bilens data/motorstyreenhed.

En forudsætning hertil vil imidlertid være, at bil og nøgle skal have været til stede, og klonen en nøgle, så vil originalnøglen – nøglen, som kopien kloner fra – ikke længere være virksom.

Retten synes i straffesagen ikke nærmere at have overvejet konsekvensen heraf i sammenhængen med de forklaringer, der i øvrigt blev afgivet, og det forhold, der ikke konstateredes fejl/indgreb ved udlæsningen af data fra klagers bil, samt klagers forklaring om, at han havde begge nøgler, indtil disse angiveligt må være bortkommet, efter at han angav at have sendt dem med posten til Alka.

Ifølge forklaringerne afgivet under straffesagen, så var det eneste tidspunkt, hvor klagers nøgle skulle have været væk fra denne, det tidspunkt, hvor [person 2] hævdes – efter øjensynligt første gang at have mødt klager nogensinde – at have fået overladt bilen for at køre denne til et ukendt værksted, hvor bilen angiveligt skulle have fået skiftet partikelfilter.

Hvis bilen under dette 'udlån' måtte have fået klonet originalnøglen, så må det i givet fald være sket i dette tidsrum. Dette ville imidlertid samtidig indebære, at bilens originalnøgle (den originalnøgle, som var blevet klonet) ikke længere ville være virksom. Det betyder, at den nøgle, som klager fik tilbage fra [person 2], efter at [person 2] angiveligt skulle have fået bilen repareret på et ukendt værksted, ikke længere ville have været virksom og kunne starte/køre med bilen. Det ville alene være den klonede nøgle.

Altså: Den eneste teoretiske mulighed for at borttage bilen uden brug af rette nøgle – idet der igen henvises til udlæsningerne foretaget af [bilproducenten] – som ikke viser nogen uautoriseret indgang til bilen eller andet end 2 nøgler kodet til bilen – vil være, at bilens nøgle skulle være blevet klonet ca. to uger tidligere. Det ville imidlertid samtidig indebære, at klagers nøgle – som hævdes i hans besiddelse – ikke ville virke.

Under hensyntagen hertil forekommer rettens præmisser om muligheden for at klonen en nøgle til bilen og derved borttage denne fra parkeringspladsen ved klagers adresse at være udtryk for 'teoretisering'.

Denne teoretisering i forhold til muligheden for at klonen en nøgle til bilen skal ved vurderingen af, om klager har sandsynliggjort, at hans bil er blevet stjålet, sammenholdes med, at der ikke foreligger nogen fornuftig forklaring på det mere end bemærkelsesværdige forhold, at klagers bil såmænd blev fundet parkeret lige ved siden af lige nøjagtig [person 2's] bil, da den blev fundet den 18. december 2017 på [ejendommen], uden at [person 2] skulle have haft kendskab til, hvordan klagers bil skulle være kommet til ejendommen.

Dette er så meget desto mere et bemærkelsesværdigt sammentræf, når henses til, at [person 2] kun 14 dage før bilens forsvinden helt tilfældigt skulle have mødt klager på dennes arbejdsplads, uden at de havde mødt hinanden tidligere, hvorefter klager så besluttede sig for at overlade bilen til [person 2] for at få den repareret, og i øvrigt – ifølge klagers forklaring under straffesagen – uden at han skulle have betalt herfor.

Selv hvis [person 2] (eller det ukendte værksted) måtte have klonet nøglen til klagers bil, mens den (angiveligt) blev repareret, så ville klager ikke kunne køre i bilen, da han fik den retur, da originalnøglen ikke ville virke.

Sammenfatning

Idet der i øvrigt i det hele henvises til selskabets indlæg til ankenævnet af 27. april 2020, hvor der redegøres for de af selskabet foretagne undersøgelser af sagen og herunder særligt klagers skiftende forklaringer i forhold til tidspunktet for, hvornår han tog afsted til og kom retur fra [udlandet], hvornår bilens forsvinden mv. blev opdaget, hvornår han korresponderede med sin hustru om, at hun ikke kunne finde bilen (hvilken korrespondance under straffesagen hævdes sket via Snapchat, hvilket aldrig tidligere er oplyst), så fastholder selskabet afvisningen af dækning af det anmeldte tyveri

Der er herved tillige lagt vægt på de mildest talt bemærkelsesværdige omstændigheder i sagen, hvor klager hævder at have sendt bilens nøgler og registreringsattest med posten, hvorefter nøglerne skulle være bortkommet, og at bilen blev genfundet efter et detaljeret – og korrekt – anonymt tip til selskabet om bilens placering umiddelbart efter, at klager havde henvendt til [pressen].

Selskabet fastholder således, at det ikke af klager er sandsynliggjort, at hans bil af ukendte gerningsmænd skulle være blevet borttaget fra parkeringspladsen ved hjemadressen (mens han var i [udlandet]) på en sådan måde, at dette konstituerer et tyveri i forsikringens forstand.

Selskabet bemærker afslutningsvis, at selskabet naturligvis ikke kan gøres erstatningsansvarlig for det værditab, som bilen har lidt ved at være i politiets varetægt i næsten 5 år. Det forhold, at selskabet – efter politiets genfindning af bilen – anmeldte klager for forsøg på bedrageri, og at politiet har valgt at opretholde en beslaglæggelse af bilen er naturligvis ikke ansvarspådragende."

Klagerens advokat har i brev af 21/10 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg fastholder klagen.

Jeg ønsker at fremkomme med følgende:

Jeg noterer, at indklagede undsiger den dom, der er afsagt af Retten på ... af 21.06.22, hvor min klient blev pure frifundet for den anmeldelse om forsikringsbedrageri i den aktuelle sag, som indklagede havde indgivet imod min klient til politiet.

Som bekendt har indklagede hele tiden ønsket ved sagsbehandlingen af denne sag at afvente denne afgørelse, som nu foreligger, og underkender indklagedes beskyldning mod min klient for at have begået bedrageri ved at have indgivet tyverianmeldelse.

Jeg noterer, at selskabets advokat forsøger at lave en fornyet prøvelse af den frifindende dom ved gennemgang af sagsforløb, beviser og forklaringer med en påpegning af forskellen mellem strafferet og civilret.

Jeg er nu nødt til at henholde mig til den dom, der er afsagt, baseret på skriftlige beviser og forklaringer – og så af teknisk karakter.

Jeg noterer, at selskabets advokat går i rette bl.a. med den tekniske bedømmelse omkring kloning af nøgler, som jeg må anfægte. Sagen er retligt bindende afgjort i så henseende, hvor man med forklaringen fra [bilproducenten] valgte at frafalde syn og skøn.

Jeg er selvfølgelig fuldstændig klar over, at der er forskel på en civilretlig og en strafferetlig prøvelse.

Heroverfor står imidlertid, at det samlede billede, som blev præsenteret for domsmandsretten var af en sådan karakter, at man ikke mente, at det var bevist, at min klient havde begået bedrageri i forbindelse med anmeldelse af bilen som stjålet.

Det må nævnet, som sagen foreligger oplyst lægge til grund.

Som jeg nævner ovenfor, benytter advokaten sit indlæg til at angribe bedømmelsen af beviserne.

Nævnet kender ikke beviserne og jeg gør gældende, hvilket jeg som den procesførende forsvarer ved, at samtlige beviser var tilrettelagt i et samarbejde mellem politiet og indklagede, som, jfr. det materiale der forelå i sagen til prøvelse, havde forberedt den sag, som blev indbragt for Retten.

Disse beviser kunne ikke indebære, at min klient kunne dømmes og forklaringerne kunne heller ikke indebære dette resultat.

Indklagedes egen subjektive bedømmelse af dette meget omfattende bevismateriale (som nævnet ikke er blevet præsenteret for) og som jeg selvsagt ikke er enig i kan derfor ikke anvendes mod min klient i denne klagesag.

Derfor må Ankenævnet komme frem til på nuværende tidspunkt, at der foreligger dokumentation for en forsikringsbegivenhed, som er dækket af forsikringen."

Selskabets eksterne advokat har i brev af 11/11 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers advokat angiver, at selskabet skulle forsøge 'at lave en fornyet prøvelse af den frifindende dom' ved at påpege forskellen mellem strafferet og civilret, og endvidere i forhold til spørgsmålet om eventuel kloning af nøglerne til bilen, at 'Sagen er retligt bindende afgjort i så henseende, hvor man med forklaringen fra [bilproducenten] valgte at frafalde syn og skøn'.

Som det er angivet i selskabets indlæg af 20. september 2022, så tager selskabet naturligvis til efterretning, at domsmandsretten ikke fandt, at anklagemyndigheden havde ført det til domfældelse fornødne bevis for, at sagsøger havde begået forsøg på bedrageri i forbindelse med anmeldelsen af tyveriet af sin bil.

Uanset, at klagers advokat angiver, at han (naturligvis) er bekendt med forskellen mellem den strafferetlige og civilretlige vurdering, så anfører advokaten i realiteten samtidig, at sagsøger qua frifindelsen i straffesagen tillige har løftet sin civilretlige bevisbyrde for, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettiget tyveri.

Dette er naturligvis ikke tilfældet, ligesom det heller ikke er korrekt, at den vurdering, der er foretaget under straffesagen af de forklaringer/undersøgelser som forelå under straffesagen skulle være 'retligt bindende' i forhold til ankenævnets vurdering af sagen.

Det er i tillæg hertil noteret, at klagers advokat finder, at referencen til politiets bevismateriale, som dette er gengivet i mit indlæg til ankenævnet af 20. september 2022 er udtryk for en 'subjektiv bedømmelse', og at klagers advokat ikke er enig heri.

Klager har imidlertid ikke overhovedet kommenteret på den gengivelse af politiets sagsakter/undersøgelser, som er indeholdt i selskabets indlæg af 20. september 2022 (side 1-3), herunder hvilke punkter i referatet fra politiets akter, som advokaten måtte være uenig i, og hvilke sagsakter der måtte være misvisende beskrevet i indlægget. Tilsvarende gælder også det referat/den opsummering af Retten på ... dom af 21. juni 2022, som er gengivet i selskabets indlæg til ankenævnet af 20. september 2022 (side 3, nederst til side 6).

Klagers advokat anmodes derfor om specifikt at angive hvilke punkter i gengivelsen af politiets akter

og af rettens dom i straffesagen, der bestrides. Når klagers advokats stillingtagen hertil foreligger, vil der blive taget stilling til om og i hvilket omfang politiets meget omfattende akter skal indgives til ankenævnet, hvorefter ankenævnet ved selvsyn vil have mulighed for at kunne gennemgå samtlige de akter, der er refereret i selskabets indlæg og herefter tage stilling til, om referatet må anses for at have været retvisende.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om rettens 'tekniske bedømmelse' i straffesagen af muligheden for kloning af nøgler til bilen, så henleder jeg opmærksomheden på selskabets kommentarer hertil på side 8-9 i indlægget af 20. september 2022.

Det var – og er – selskabets opfattelse, at rettens præmisser for frifindelsen i straffesagen (hvor det igen fremhæves, at det er anklagemyndigheden, der skal løfte bevisbyrden) ganske enkelt ikke hænger sammen i forhold til det bevis, som retten blev præsenteret for.

Det forhold, at retten frifandt klager bl.a. med henvisning til den mere eller mindre hypotetiske mulighed for, at det er teoretisk muligt, at der kunne ske kloning af nøglen til klagers bil, uden nærmere at forholde sig til sandsynligheden heraf i forhold til hændelsesforløbet, som retten blev præsenteret for, illustrerer meget godt den forskel der er mellem den strafferetlige bevisbedømmelse og den civilretlige bevisbedømmelse.

Tilbage står i den forbindelse fortsat det højst bemærkelsesværdige sammentræf at klagers bil blev genfundet ved siden af en bil tilhørende [person 2] på baggrund af et detaljeret (og korrekt) anonymt tip til selskabet. Det var – som det fremgår af dommen og selskabets indlæg af 20. september 2022 selvsamme [person 2], som klager hævder at have overladt sin bil ud til med henblik på at [person 2] kunne bistå med en reparation af denne på et ukendt værksted.

Sammenfatning

Selskabet vil afvente klagers advokats stillingtagen til på hvilke punkter referatet af politiets akter og straffedommen fra Retten på ..., som det der er gengivet i selskabets indlæg af 20. september 2022, konkret bestrides. Herefter vil der blive taget stilling til om og i hvilket omfang selskabet vil indgive de særdeles omfattende akter fra politiet til ankenævnet."

Klagerens advokat har i brev af 12/12 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg fastholder de synspunkter, jeg er fremkommet med i mit seneste indlæg.

Indklagede opfordrer mig til at kommentere indklagedes vurderinger og bedømmelse af beviserne, som var en del af straffesagen.

Det har jeg naturligvis ikke til hensigt.

Jeg fastholder mine synspunkter om, at indklagedes subjektive vurderinger af beviserne er uden enhver form for relevans for nærværende sag.

I relation til de synspunkter, som indklagede kommer frem med omkring muligheden for kloning af nøgle, skal jeg henvise til den forklaring, som det uvildige vidne fra [bilproducenten] fremkom med, hvor det netop blev dokumenteret, at nøglen kan klones, således at man kan skaffe sig adgang til køretøjet, som jeg stedse har gjort gældende og som jeg i øvrigt også selv har ført retssag om og herigennem dokumenteret.

Indklagedes vurderinger omkring, hvad der er underligt eller ikke underligt i sagen, er uden enhver form for juridisk relevans.

Jeg mener bestemt, at jeg med fornøden styrke har dokumenteret, at der er tale om en forsikringsdækket begivenhed i nærværende sag.

Det forekommer fortsat underligt, at indklagede vælger at lade sagen behandle straffemæssigt via politiet og at man derfor ønskede at lade klagesagen afvente resultatet heraf.

Når resultatet så foreligger og klageren er blevet pure frifundet ved den af Retten på ... afsagte dom, som ikke blev anket til Landsretten, vil indklagede ikke acceptere eller tiltræde de juridiske overvejelser og præmisser, som dommen hviler på.

Man ønsker i stedet at anlægge en særlig vurdering af sagen, idet man angiveligt mener, at dommen er forkert.

Som sagt er jeg ganske klar over, at der er forskel på den civilretlige og den strafferetlige bedømmelse.

Det har imidlertid intet at gøre med den problematik, der er til prøvelse under nærværende sag.

Det er som sagt indklagede, der har ønsket at lade politiet efterforske sagen, fordi man – i samarbejde med politiet (da man deltog i efterforskningen) herigennem var sikker på, at man kunne påvise, at min klient kunne dømmes for forsikringssvig.

Det kunne han imidlertid ikke.

Der må efter min opfattelse nu være grænser for, hvad klageren som kunde hos indklagede skal affinde sig med i relation til behandling af de faktuelle oplysninger, som ligger til grund for sagens vurdering.

Hvordan man end vender og drejer det, så er det indklagede gør i øjeblikket er, at man ønsker en fornyet bedømmelse af de beviser, som allerede en gang indebar, at min klient blev pure frifundet."

Selskabets eksterne advokat har i brev af 28/12 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har drøftet klagers advokats indlæg af 12. december 2022 med selskabet, og indlægget ikke giver anledning til yderligere bemærkninger, idet jeg i det helet må henvise til mine seneste indlæg til Ankenævnet herunder særligt min redegørelse for aktindsigten i politiets akter.

Jeg tillader mig at gentage, at selskabet naturligvis ikke bestrider, at det er teknisk muligt at klonе en nøgle til klagers køretøj, hvilket retten lægger vægt på i forbindelse med frifindelsen af klager i straffesagen. Dette er imidlertid ikke det samme, som det er sandsynligt, og dette slet ikke efter det højest mærkværdige forløb, der har været i denne sag, og herunder – efter selskabets opfattelse – en betydelig række højest bemærkelsesværdige sammentræf, som endte med, at klagers bil blev fundet af politiet efter et detaljeret (og viste det sig korrekt) anonymt tip herom til Alka.

Det gentages endvidere, at selvom klagers advokat nægter at forholde sig hertil, så ses advokaten ikke at bestride konkrete punkter i det referat, som jeg har udfærdiget af akterne fra politiets efterforskning, hvorfor dette referat derfor – efter Alkas opfattelse – kan lægges til grund af Ankenævnet.

Jeg gentager endelig, at hvis Ankenævnet ønsker politisagens akter uploadet på sagen, så gør vi dog gerne dette."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Nævnet har blandt andet modtaget selskabets eksterne advokats brev af 6/12 2017 til klagerens advokat. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af selskabets konsulent internt notat efter samtalen den 13/9 2017 fremgår bl.a.:

"Dokumentation samt nøgler? Den 24. august sendt. Hvid brev to nøgler reg attest samt slutsedlen.

Tyverierklæring.

Hvor er det blevet sendt fra? Postkasse ved siden af ... postkasse. Standardfrimærke

Frimærke? Dem havde Ft. liggende

Hvordan så kuverten ud/størrelsen? Mindste med hvid bobleplast (a4 brev). Kuverten var hvid. Returadressen var sat på

...

Torsdag rejste Ft. til [udlandet]: Rejste ca. kl. 1800. Ft blev hentet af en ven. Vennen hedder ... og bor på ... På shopping tur. Fredag kl. 0600 om morgenen. Ven har en [bil].

...

Hvornår var de hjemme lørdag aften? (Sagde til Navn at det var ca. kl. 1800)
Ca. kl. 1600

Politiet blev kontaktet lørdag aften? Ft har kigget i området. Ft har ikke set Ft bil. En herhjemme i skålen i stuen og den anden i pengeskabet. Ft. Kiggede.

...

Den ene nøgle med til [udlandet] og den anden var i pengeskabet.

...

Ud over tyverierklæringen og samtykke, som allerede er blevet sendt vil jeg fremsende teleanmodning for tidsperioden fra den sidste dag hvor ft. har set bilen frem til lørdag den 19. august kl. 2359

Ankenævnet for Forsikring

23.

91848

Ft nægter at give samtykke."

Af klagerens mail af 1/11 2017 til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"Sidder og snakker med konen, og hun siger at hun havde prøvet at ringe til mig omkring 16:30 hvor den er gået på voicemail.

Jeg for så besked når jeg tænder telefonen kl. 18:10 han hun har prøvet at ringe og jeg skriver den sms til hende.. derefter ringer hun kl. 18:14 og spørg hun mig hvor bilen er OG at hun ikke kan finde den.. altså i samme samtale.

Vi har desuden tjekket vores SMS historik og den er ens på min og hendes.. altså kun 1 sms fra mig til hende hvor der står 'du har ringet skat'

Når jeg kikker på den samtale historik som Alka har fået og kan se at de 2 sms han henviser til begge forgår kl. 18.10.01.. altså præcis samme sekund."

Af selskabets konsulents interne mødereferat fra mødet den 1/11 2017 – som ikke er godkendt af klageren – fremgår bl.a.:

"[Klageren] blev spurgt, om han kunne oplyse, hvornår han parkerede sin bil om torsdagen den 17. august 2017. [Klageren] svarede, at han parkerede bilen ca. kl. 1600, og i forlængelse oplyste, at han kort tid efter blev hentet af sin kammerat, [klagerens ven], så de kunne handle de sidste ting til deres [tur]. [Klagerens] datter var på det tidspunkt kommet hjem, hvorfor hun blev taget med til [butik], hvor de sidste ting som de manglede til turen blev købt.

[Klageren] oplyste adspurgt, at de købte noget makrel og brød. Turen til [butik] varede i ca. 20 min. De gik alle tre til [butik], og efter turen til [butik], gik [klageren] og datteren hjem til [klagerens] mor, som bor på ..., mens [klagerens ven] gik tilbage til sin bil. De var hos [klagerens] mor til ca. kl. 19.30.

De kørte ikke, men gik over til [butik], som var i nærheden af [klagerens] bopæl.

...

Adspurgt om [klagerens ven] kom fra ... kun for at handle sammen med [klageren], svarede [klageren], at [klagerens ven] ligeledes skulle låne en taske til [klageren].

Adspurgt, hvorfor [klageren] ved en tidligere samtale havde forklaret, at [klagerens ven] hentede ham om torsdagen i sin bil, fordi de skulle ud og købe en masse ting til turen, og at de var sammen hele torsdag aften, svarede [klageren], at det kunne han ikke huske at have sagt.

[Klageren] oplyste videre, at han resten af aftenen, den 17. august 2017, var hjemme sammen med sin datter, og at [klagerens] kæreste var på arbejde ca. til midnat på ... Efterfølgende døgnet, den 18. august 2017 tog kæresten tidligt på arbejde, da hun skulle møde kl. 0700, og [klageren] var hjemme frem til kl. 0800. [Klageren] sendte datteren til skole, og blev hentet af [klagerens ven] lidt over kl. 0800 eller ved halv ni-tiden.

Adspurgt kunne [klageren] ikke huske, at han tidligere skulle have sagt, at han og [klagerens ven] kørte 'meget tidligt' (ved 5-6-tiden). Uanset hvad, så var kl. 0800 meget tidligt for ham.

Adspurgt til den modtagne sms fra den 18. august 2017 kl. 0640, oplyste [klageren], at kæresten på det tidspunkt var taget hjemmefra og at han på det tidspunkt var hjemme.

Adspurgt om hvornår kæresten ringede til [klageren] om fredagen den 18. august 2017 for at spørge, om hun måtte låne bilen, oplyste [klageren], at det var på et tidspunkt om eftermiddagen.

Jeg fremviste oversigten over telehistoriske oplysninger, og [klageren] blev foreholdt at [klagerens advokat] havde fremsendt en mail indeholdende 6 punkter, hvor punkt 6 beskrev forløbet således at [klagerens] kæreste ringede imellem kl. 16-17 for at spørge om hun måtte låne bilen, og hvor den holdt, og at hun kl. 18:14 ringede for at fortælle, at hun ikke kunne finde bilen.

[Klageren] blev foreholdt, at jf. teleoplysninger blev opkaldet kl. 16:24 ikke besvaret, men gik på en voicemail, og adspurgt hvordan kæresten så kunne have spurgt ham, om hun måtte låne bilen og om hvor den holdt. [Klageren] svarede, at det kunne hun hellere ikke, da opkaldet jo ikke blev besvaret. [Klageren] blev foreholdt teleoplysningerne, som viste at den første efterfølgende telefoniske korrespondance, som [Klageren] havde med kæresten, var da han fik en sms kl. 1810. [Klageren] blev adspurgt om han ønskede at fremvise pgl. SMS. [Klageren] oplyste, at de nok er slettede, men at han ville undersøge det.

Adspurgt om han ønskede at gøre det ved mødet, blev det både af [klagerens advokat] og [klageren] angivet, at Alka som udgangspunkt ikke havde ret til indsigt i [klagerens] SMS-korrespondance. [Klageren] ville undersøge om beskederne stadigvæk var på telefonen og vil vende tilbage, om han ville fremvise dem.

Adspurgt til den næste opkald, som fremgik i de historiske teleoplysninger, kl. 1814, oplyste [klageren] at det måtte være under det opkald, at kæresten spurgte, om hun måtte låne bilen, og hvor den holdt henne. Hun ledte efter bilen, da hun skulle til McDonalds med datteren, men kunne ikke finde den nu stjålne [bil]. Kæresten droppede at lede efter den, og tog sin egen bil i stedet for og kørte til McDonalds. [Klageren] opfattede det blot således, at hun ikke kunne finde bilen, og troede ikke, at bilen var stjålet.

Adspurgt hvorfor kæresten ikke lånte den nu stjålne [bil] fredag morgen, da hun skulle på arbejde, svarede [klageren], at hun tog sin egen bil til arbejdet, idet hun plejede at gøre det. Hun lånte [klagerens bil], kun hvis hun skulle lave noget andet end køre på arbejdet, idet den var mere lækker at køre i.

[Klageren] blev adspurgt, om han kunne huske, at han modtog to sms-beskeder kl. 0633 lørdag den 19. august 2017, og om han kunne huske indholdet af de beskeder. Det kunne [klageren] ikke. [Klagerens] opkald til kæresten kl. 1115 var nok bare for at sige, at nu kom han hjem.

[Klageren] oplyste, at han meget tidligt om lørdagen besluttede sig for, at han ville hjem. Årsag til, at han ville hjem, var fordi turen ikke var noget for ham, og fordi han dog også var bekymret for bilen, idet kæresten ikke kunne finde den dagen forinden.

[Klageren] blev gjort bekendt med, at Alka havde sikret lydoptagelsen af anmeldelsen til politiet. [Klageren] blev i den forbindelse spurgt, om hvorfor han til politiet sagde, at han ved hjemkomst opdagede, at bilen var stjålet. [Klageren] svarede at det var den også. [Klageren] blev foreholdt, at

kæresten ifølge [klagerens] oplysninger allerede om fredagen, havde ledt efter bilen på parkeringspladsen hvor den holdt, og kunne oplyse, at den ikke var på den pågældende parkeringsplads. [Klageren] blev adspurgt om, hvorfor han i forbindelse med anmeldelsen til politiet ikke forklarede, at kæresten ikke kunne finde bilen om fredagen. [Klageren] svarede, at det var fordi, at damen hos politiet ikke spurgte. [Klageren] tilføjede at damen hos politiet skulle vel blot opdatere, at bilen var stjålet, og at det efter hans opfattelse ikke var relevant for politiet, at kæresten ikke havde kunnet finde bilen om fredagen.

[Klageren] blev spurgt ind til, hvorfor det til politiet den 19. august 2017, blev givet en oplysning om at tanken på bilen var halvfylt, når han til kæresten den 17. august 2017 skrev at tanken var tom. [Klageren] svarede, at det tænkte han ikke nærmere over, og at han og kæresten lavede sjov med, at deres biler aldrig var tanket op.

[Klageren] blev spurgt om, hvorfor han under den første samtale med Alka sagde, at han om lørdagen den 19. august 2017 ringede til politiet og spurgte, om de havde fjernet bilen, og først da han fik et svar, at politiet ikke havde fjernet bilen, ønskede han at anmelde den som stjålet, når optagelsen af samtalen viste, at han i starten af anmeldelsen til politiet sagde, at han ønskede at anmelde tyveriet af [klagerens bil]. [Klageren] kunne ikke svare på dette. Det vidste han ikke.

[Klageren] blev adspurgt, om hvorfor han under den første samtale oplyste, at han havde bilnøglen til [udlandet] og senere ændrede det til at bilnøglen var i skålen derhjemme. [Klageren] oplyste, at det var fordi han plejede at have nøglen i sin lomme altid, og at han ved nærmere gennemtænkning havde konkluderet at nøglen var hjemme i skålen.

[Klageren] oplyste at parkeringsforholdene omkring deres bopæl var til tider kaotiske, og at han nogen gange kun fandt bilen via sin Google app. Adspurgt om hvorfor Alka ikke havde fået en viden om at han havde sådan en app, som kunne fortælle bilens position, svarede [klageren] at appen kun viste, hvor bilen sidst blev parkeret, og at den ikke kunne bruges til sporing.

[Klageren] blev spurgt om han kendte til andre biltyverier i området, svarede [klageren] at han for nyligt havde hørt at en nyere BMW var blevet stjålet i nabolaget.

...

Adspurgt til bilsalget af [klagerens bil], oplyste [klageren] at bilen var sat til salg, idet han var nysgerrig på, om hvor meget han kunne få for den. Den var sat til salg for kr. 369.000 i ca. 30 dage, men idet han ikke kunne få den ønskede beløb for den, valgte han ikke at forlænge salgsperioden.

Mødet ophævet ca. kl. 1640."

Af klagerens advokats mail af 8/11 2017 til selskabets eksterne advokat fremgår bl.a.:

"Referatet kan ikke godkendes, da det helt generelt er vinklet mod min klient, jfr. mine bemærkninger neden for om forløbet, hvor den politiefterforskningsmæssige stil blev afdækket og kommenteret.

Som eksempel henleder jeg opmærksomheden på spørgsmålet om, hvad min klient og [klagerens ven] købte i [butik]. [Klageren] oplyste adspurgt, at de købte noget makrel og brød', hvor det ikke er kommet med, at min klient sagde, at det vist nok var, hvad de købte, samt at der heller ikke i referatet er anført den kritik, jeg fremkom med omkring selve 'afhøringsformen', som jeg vurderer

som helt urimelig. Udvekslingen af synspunkter omkring SMS'er, som jeg selv var involveret i er 'tilfældigvis' heller ikke kommet med.

Som bekendt er et referat ikke et notat, og det er ikke min opgave, at skrive 'referatet' om.

Det ændrer ikke på mit synspunkt og er vel ikke ganske overraskende, at du tilsyneladende er enig i referatet. Så er bare trist, at vi 'husker' forløbet så forskelligt.

Det er vist blandt normale mennesker almindeligt kendt - også blandt politifolk (og advokater) - at forløb og detaljer heri kan beskrives med nuancer og forskelligheder bl.a. som følge af måden, hvorpå den spørges og andre forhold.

Der er der ikke noget usædvanligt i, ligesom det ikke dokumenterer, at den forsikringsbegivenhed, som her er anmeldt til dækning ikke skulle være sket.

Det er videre fortsat ikke rigtigt, at dette køretøj ikke med lethed kan stjæles. Domme og ..., som du tilsyneladende kender, viser dette."

Af byrettens dom af 21/6 2022 i straffesagen fremgår bl.a.:

"[Klageren] er tiltalt for forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21, ved den 19. august 2017, formentlig fra adressen ..., for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, retsstridigt at have fremkaldt, bestyrtet eller udnyttet en vildfarelse hos forsikringsselskabet Alka, idet tiltalte svingagtigt indgav anmeldelse til Alka om at personbil ... til en værdi af 403.000 kr. var stjålet med henblik på at få udbetalt erstatning, hvilket imidlertid mislykkedes idet Alka fattede mistanke, hvorefter bilen den 19. december 2017 blev fundet på adressen ...

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

...

Tiltalte har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

...

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

...

På et tidspunkt satte han sin [bil] til salg. Han tror, at han gjorde det, fordi bilen ikke var stor nok til familien, men han trak salget tilbage, fordi familien fandt ud af, at de godt kunne klare sig med denne. Han mener, at den blev sat til salg for 380.000 kr.

...

Tiltalte forklarede, at han så bilen sidste gang torsdag den 17. august 2017 kl. 16.00, da han kom hjem fra arbejde og parkerede bilen. [Klagerens ven] ankom, og de skulle købe ind til en tur til [udlandet]. Da de havde købt ind, kørte han hjem. De kørte til [udlandet] fredag morgen. Køreturen varede ... timer. Hans kone ringede fredag aften, og spurgte, hvor bilen var, og det fortalte han. I en Snapchat oplyste hun, at hun ikke kunne finde bilen, så hun tog sin egen bil. Om lørdagen snappede hun igen, og meddelte, at hun fort at ikke kunne finde bilen, hvilket undrede ham, og han sagde til [klagerens ven] at de blev nødt til at afbryde turen, fordi han måtte finde ude af hvad der foregik. De kom hjem ved middagstid, og han var helt forvirret. Han var sikker på, at han havde stillet bilen ud for nr. ... eller ..., og bilen holdt der ikke. Der var ingen spor efter bilen. Han havde lagt bilnøglen i en bestemt skål som han altid plejede at gøre, og nøglen var i skålen. Den

anden nøgle lå i pengeskabet. Han var forvirret, hvilket var årsagen til, at han urigtigt havde sagt til Alka, at han havde haft nøglen med til [udlandet]. Han kørte rundt i kvarteret for at lede efter bilen. Han sendte nøglerne til Alka sammen med nogle dokumenter, herunder registreringsattesten, i en kuvert, om han sendte som almindelig post. Han havde ikke fået noget at vide om, at han skulle sende dem som anbefalet post. Han skrev sin afsenderadresse på konvolutten. Han lagde brevet i en postkasse i nærheden af sit arbejde. Han har ikke før haft problemer med afsendelse af post derfra.

Han havde ca. 14 dage før gerningstidspunktet udlånt bilen til [person 2]. [Person 2] var gode venner med tiltaltes forretningspartner ... Han mødte [person 2] første gang på kontoret hvor var på besøg. De snakkede om, at bilen skulle have nyt partikelfilter på, og det krævede et værkstedsbesøg fordi de krævede udstyr. [Person 2] tilbød at ordne det, fordi han kendte en, der kunne reparere biler og fik udleveret bilen med nøgle og kom tilbage samme dag efter nogle timer. [Person 2] havde fortalt, at han havde en kammerat, der havde værksted i ... der kunne ordne bilen, og bilen ble udbedret. [Person 2] fortalte at de på værkstedet havde konstateret at der tidligere havde været en fejlmelding på gearkassen, men at den var forsvundet. Han skulle ikke betale noget for reparationen. Der er ikke andre der har lånt bilen. Hans forretningspartner hedder som sagt ..., og han er [familiemedlem] til hans kone. Han havde ikke set [person 2] før. [Person 2] overhørte en samtalen mellem ham og [klagerens forretningspartner], om at partikelfilteret skulle skiftes. [Person 2] og [klagerens forretningspartner] har været gode venner i mange år. Han ved ikke, hvad ham, der lavede bilen, hedder. Han kender ikke til adressen ... Han har talt med [person 2] om bilen og sagen. Han har ikke talt med [person 2] om den nævnte adresse. [Person 2] har ikke fortalt noget om, om han vidste, hvor bilen var. Da bilen ble stjålet, blev han ven med på [person 2] Facebook, men har bruger ikke rigtig Facebook. [Person 2] og tiltalte se ikke privat.

...

Da han mødtes med [selskabets medarbejder] og [selskabets medarbejders] kollega, vidste han ikke, at samtalen blev optaget. Anden gang han talte med Alka, fik han en fornemmelse af, at de mistænkte ham for at stå bag bilens forsvinden. Det blev han oprevet over og derfor gik han til advokat, og han gav dem lov til at indhente historiske teleoplysninger. Bilen dukkede op, men han har ikke fået bilen udleveret. Han kunne heller ikke få lov til at se bilen. Han har ikke set bilen siden den 17. august 2017. Han har indfriet restgælden, og han har efterfølgende investeret i flere andre biler, hvilket har været en omkostning for ham.

Han fortalte til politiet, at han kom tilbage fra [udlandet] kl. 16.00 om lørdagen, hvilket ikke var rigtigt, idet han allerede var hjemme ved middagstid. Han tænkte ikke på, at det kunne være en vigtig oplysning, og det skyldte sikkert forvirringen, at han oplyste forkert herom.

Der var monteret en Saphe sikkerhedsalarm i bilen, som var knyttet op til han telefon. Den viste ikke, hvor bilen var henne. Han sagde til Alka at han ikke helt vidste, hvordan det fungerede, og at han havde parret systemet med sin telefon, men det var ikke muligt at se, hvor bilen befandt sig.

..."

[Person 2] har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... forklarede, at han kender tiltalte gennem en gammel ... kammerat. Det kan godt passe, at de mødtes første gang i 2017. Han var på besøg på ... arbejde, hvor [klageren] også var til stede. [Klageren] havde problemer med sin bil. Hans kammerat spurgte, om vidnet kunne hjælpe [klageren] med reparation af hans bil, og det kunne han godt, da han havde en kammerat, der havde et værksted. Han ringede til kammeraten, og han sagde, at han godt kunne fikse det. Vidnet fik bil-

nøglen udleveret og kørte bilen hen på værkstedet. Han mener ikke, at det var samme dag, som de mødtes. Han var alene i bilen. Han hentede bilen på [klagerens] arbejde. Tiltalte gav ham nøglerne. Han husker ikke, om han var på værkstedet, mens den blev repareret. Han overleverede bilen til reparatøren, og han opholdt sig vis nok i lobbyen under reparationen. Det tog ca. 3 timer. Han husker ikke, om han blev og ventede, eller om han kørte ud for og spise. Han tror, han kørte ud for at spise. Værkstedet havde lånebiler, og han har nok lånt en bil. Det var partikelfiltret på [klagerens] bil der skulle brændes af. Han mener, han fik at vide, at det ville tage 3 timer. Han var slet ikke inde på selve værkstedet. Nøglen sad i bilen, da han fik den udleveret. Han mener, at han betalte 1.500 kr. for reparationen, som tiltalte senere betalte til ham.

Adressen ... kender han godt. Det er et hobbyværksted for nogle typer, der roder med biler. Hans egen bil har holdt på adressen, hvor den var på værksted i 6 måneder. Han skulle ikke bruge bilen. Der skulle skiftes gearkasse. Han havde selv kørt bilen ud på adressen. Han har ikke meldt bilen stjålet. Han har ikke kendskab til, at [klagerens] bil har holdt på adressen.

Foreholdt bilag 21 (under faneblad 20) side 2, 2. afsnit, forklarede vidnet, at han ikke har forklaret sådan til politiet, men derimod har politiet fortalt ham, at den holdt på stedet. Han blev ringet op af politiet, der fortalte, at politiet havde fundet hans bil på adressen sammen med [klagerens bil], og at han kunne hente den. Men som forklaret var bilen ikke blevet stjålet. På et tidspunkt var hans nummerplader blevet stjålet, mens den holdt på [adressen].

Foreholdt samme bilag, 3. afsnit, forklarede vidnet, at han ikke har udlovet nogen dusør for [klagerens] bil. Hvorfor skulle han dog gøre det? Han har ikke hørt om andre, der skulle have udlovet en dusør for [klagerens] bil. Dem på hobbyværkstedet har ikke talt om, at de var glade for at få en dusør. Dem der ejede hobbyværkstedet, ville han nok ikke overlade sine kontooplysninger til, men han havde dog godt turdet, at aflevere sin bil til dem.

Forevist bilag 1-2, foto 2, bekræftede vidnet, at det ligner hans bil. Han har fået udleveret bilen fra politiet. Den var helt smadret. Bl.a. var den helt muggen indeni.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at tiltalte ikke havde økonomiske problemer på gerningstidspunktet, og at han på gerningstidspunktet befandt sig i [udlandet] sammen med en ven.

Samtalerne gengivet i bilag 27-3 til 7 mellem tiltalte og ... fra Alka Forsikring er optaget af i forbindelse med forsikringsselskabets civile retlige behandling af tiltaltes anmeldelse af tyveri af bilen, og det lægges til grund at tiltalte ikke var klar over, at samtalerne blev optaget. På denne baggrund finder retten at samtalerne har en meget begrænset bevisværdi i forbindelse med behandlingen af straffesagen.

Vidnet fra [bilproducenten] har forklaret, at det er muligt at klonen en bilnøgle, men det forudsætter, at bil og nøgle er til stede. Endvidere har han forklaret, at brugen af en klonet nøgle ikke vil blive registreret i oversigten over anvendte nøgler, idet nøglen vil fremstå som en originalnøgle. Endelig har han forklaret, at den klonede nøgle og kopinøglen ikke begge kan være funktion dygtige.

På baggrund af det anførte finder retten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han var i besiddelse af begge originalnøgler, og at de bortkom i posten sammen med bl.a. registreringsattesten.

På baggrund af det anførte og som sagen i øvrigt er oplyst er det ikke bevist, at bilen bortkom på foranledning af tiltalte. Det er efter bevisførelsen ikke usandsynligt, at bilen blev bortskaffet på anden vis end beskrevet i tiltalen.

Herefter frifindes tiltalte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte [klageren] frifindes."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"6. Kaskoforsikringen

6.1 Kaskoforsikringen omfatter

6.1 1 Bilen.

...

6.3 Kaskoforsikringen dækker

6.3.1 Med de undtagelser, der er nævnt i punkt 6.4, dækkes enhver skade på det forsikrede samt tab af dette ved tyveri.

...

6.4 Kaskoforsikringen dækker ikke

...

6.4.2 Endvidere dækker forsikringen ikke skade

Der er forvoldt med forsæt eller grov uagtsomhed jf. Forsikringsaftalelovens § 18."

Nævnets sekretariat har gennemlyttet de fremlagte lydfiler.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 21/8 2017, at hans bil var blevet stjålet mellem den 17/8 2017 og den 19/8 2017. Bilen blev af politiet fundet før julen 2017. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettigede forsikringsbegivenhed.

Klageren kræver, at selskabet anerkender tyveriet og udbetaler forsikringsdækning. Han har anført, at han er blevet frifundet for forsikringsbedrageri i straffesagen ved byretten, at selskabet undsiger sig byrettens dom, og at selskabet ved nærværende sag forsøger at lave en fornyet

prøvelse af den frifindende dom ved gennemgang af sagsforløb, beviser og forklaringer med en påpegning af forskellen mellem strafferetten og civilretten. Selskabets egen subjektive bedømmelse af bevismaterialet fra straffesagen – som nævnet ikke er blevet præsenteret for – kan ikke anvendes mod ham i nærværende sag. Han har anført, at forklaringen fra bilproducenten dokumenterer, at en bilnøgle kan klones, og at man derved kan skaffe sig adgang til køretøjet. Han har ikke ønsket at kommentere på selskabets vurderinger og bedømmelse af beviserne fra straffesagen.

Selskabet har anført, at klageren er fremkommet med forskellige og indbyrdes divergerende oplysninger om en række forhold i forbindelse med bilens bortkomst og anmeldelse til politiet. Selskabet har oplyst, at det aldrig har modtaget nøglerne til bilen på trods af, at klageren hævder at have fremsendt disse med almindelig post, og at PostNord ikke har kunne konstatere uregelmæssigheder i postgangen. Selskabet har oplyst, at det modtog en anonym henvendelse den 17/12 2017, hvor der blev givet detaljerede oplysninger om, hvilken adresse klagerens bil befandt sig på, og at den skulle stå ved siden af en bil, som tilhørte person 2, som efterfølgende viste sig at være venner med klageren på Facebook. Selskabet har anført, at det naturligvis ikke kan gøres erstatningsansvarlig for det værditab, bilen har lidt ved at være i politiets varetægt i næsten 5 år.

Selskabet har videre anført, at byrettens præmisser for frifindelsen i straffesagen ikke hænger sammen i forhold til de fremlagte beviser, og at sagen illustrerer den forskel, der er mellem bevisbedømmelse i strafferetlige- og civilretlige sager.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en samlet vurdering finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Ankenævnet for Forsikring

31.

91848

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der efter klagerens afgivne forklaringer er betydelig tvivl om hændelsesforløbet i sagen.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at klageren flere gange har ændret forklaringer blandt andet omkring opbevaring af den ene bilnøgle, hvornår klageren tog til udlandet, hvornår klagerens kæreste kontaktede klageren vedrørende bilen og begrundelsen for at afbryde turen og køre hjem til Danmark lørdag den 19/8 2017.

Nævnet har også lagt vægt på selskabets oplysning om, at de indhentede teleoplysninger ikke har kunnet bekræfte klagerens færden torsdag aften den 17/8 2017 og fredag morgen den 18/8 2017.

Nævnet har videre lagt vægt på, at bilen har været sat til salg i juni 2017.

Nævnet har desuden lagt vægt på, at klagerens bil blev fundet af politiet på en ejendom, hvor person 2's bil ligeledes holdt parkeret, og at person 2's forklaring i straffesagen ikke stemmer overens med klagerens, idet der foreligger uoverensstemmende forklaringerne om den omtalte reparation af klagerens bil kort forinden det anmeldte tyveri, herunder om den fandt sted samme dag, som person 2 tilfældigvis skulle have befundet sig på klagerens kontor, og om klageren betalte for reparationen.

Nævnet bemærker, at bilen var monteret med startspærre, hvilket vanskeliggør tyveri, og at klageren havde begge bilnøgler. Disse forhold medfører efter nævnets opfattelse, at en eventuel gerningsmand skal forberede og afvikle tyveriet på ressourcekrævende og avanceret vis.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

Ankenævnet *for* Forsikring

32.

91848

bestemmes:

Ankenævnet for Forsikring

33.

91848

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand